ANTRENORII în JURUL „MESEI ROTUNDE"
Discuții despre munca educativă cu sportivii

Desfășurarea unei temeinice munci educative cu sportivii în cadrul procesului de antrenament, formarea și dezvoltarea la aceștia a unor înalte calități morale, constituie una din principalele sarcini ce revin antrenorilor. In dorința de a contribui la generalizarea unor metode și mijloace eficiente de influențare morală a sportivilor, la generalizarea experienței înaintate în domeniul muncii educative, am invitat la redacție, la o discuție pe această temă, cîțiva antrenori cunoscuți și profesori de educație fizică din Capitală. Iată principalele probleme și concluzii reieșite din această discuție.

ATITUDINEA SOCIALISTĂ FAȚĂ DE MUNCĂ ȘI ÎNVĂȚĂTURĂ – O ÎNALTĂ ÎNDATORIRE A SPORTIVILOR

Tinerei noastre generații, educată de partid, îi este caracteristic devotamentul pentru cauza poporului muncitor. Și e firesc să fie așa. Nici o generație nu s-a bucurat în trecut de asemenea condiții de viață, muncă și învățătură. Pentru fiecare cetățean al patriei noastre — tînăr sau vîrstnic — munca în slujba cauzei luminoase a construirii socialismului este o chestiune de onoare, de glorie și eroism.

In activitatea lor cotidiană, antrenorii, profesorii de educație fizică s-au convins pe deplin că numai pe baza unei participări conștiente a sportivilor la munca desfășurată în producție sau în școală se pot forma și dezvolta la aceștia trăsături morale înalte, pot fi obținute rezultate bune în instruirea sportivă.

Antrenorul ȘT. IORDACHE de la clubul sportiv Progresul ne-a împărtășit aspecte deosebit de instructive din experiența bogată acumulată de el și de colegul său, L. POPESCU, în munca educativă desfășurată cu tinerii boxeri ai clubului. S-au dat multe exemple concrete care au confirmat pe deplin faptul că performanțele sportive se obțin în condiții cînd sportivul are o înaltă conștiință, cînd are o bună comportare în toate împrejurările, în producție, la școală, în familie. Unul din aceste exemple este tînărul boxer Gheorghe Stăncuț.

— Atît timp cît a urmat cursurile școlii profesionale „Electromagnetica", Stăncuț nu a constituit o problemă pentru noi, antrenorii. Era un element disciplinat și conștiincios, prezent mereu la antrenamente. Iată însă că după absolvirea școlii, Stăncuț, scăpat din mînă și de părinți și de noi, nu s-a încadrat în producție, preferînd o viață ușoară, într-un anturaj de tineri preocupați exclusiv de petreceri. Incet, încet, au început și lipsurile de la antrenamente, superficialitatea în instruirea sportivă. Și pe deasupra, o comportare nedemnă în familie și în societate. Aceasta a constituit un semnal de alarmă pentru toți cei ce ne ocupam de acest băiat. I-am cerut cu fermitate să intre în producție, condiționînd de aceasta însăși activitatea lui pugilistică, la care desigur, Stăncuț, îndrăgostit de box, nu concepea să renunțe. Intre părinți, antrenori, conducerea administrativă și organizația U.T.M. a Intreprinderii de distribuire a gazelor București (unde Stăncuț lucra ca lăcătuș) s-a statornicit o strînsă colaborare. Și, cu ajutorul acestora, tînărul boxer a intrat pe făgașul cel bun. Iar performanțele n-au întîrziat să apară: la recentele finale ale campionatului republican de box, Stăncuț a fost la un pas de titlul republican. Acum ne mîndrim cu tînărul pugilist de a cărui educație ne vom ocupa și în continuare, cu același simț de răspundere

Intervine în discuție antrenorul ION POPA:

— Printre tinerii pe care îi pregătesc în cadrul centrului de antrenament „23 August" se afla, pînă nu de mult, și boxerul Petre Niculescu. Poate vi-l reamintiți... A cîștigat titlul de campion la juniori în 1962. Talentul și perseverența la antrenamente mă făceau să-i prevăd un viitor frumos. Căpătasem încredere în el. A intervenit însă un fapt neașteptat: a rămas repetent. Mai mult decît atît, a refuzat să mai continue cursurile Școlii profesionale „23 August" unde era înscris, pe motiv că nu-i place să învețe. Și-a manifestat în schimb dorința să intre în producție. Atît eu cît și părinții lui am acceptat soluția impusă de Niculescu și am considerat că o dată încadrat în producție putem să nu ne mai facem nici un fel de griji. Astfel, ne-am trezit în fața unei noi surprize neplăcute — am aflat că Petre Niculescu nu se mai duce nici la lucru... Am greșit, așadar, că nu ne-am ocupat în mod continuu de educarea lui și nu l-am urmărit în permanență cum se comportă la locul de producție. Invățămintele se impun de la sine: atenție deosebită comportării sportivilor la locul de muncă, în fabrică sau în școală.

— Aceleași concluzii se impun și în ceea ce privește situația la învățătură a elevilor — completează profesorul ROMULUS SPIRESCU, dir. adjunct al Școlii sportive de elevi nr. 2. **Atît eu cît și ceilalți profesori de la școala noastră, ne-am convins că pentru a obține rezultate bune în instruirea sportivă trebuie să asigurăm, înainte de toate, o comportare corespunzătoare a elevilor în familie și în școală, rezultate bune la învățătură, așa cum este cazul elevilor Virgil Porojan, Dinu Pistolu, Margareta Scarciu ș.a.**

Urmărind îndeaproape situația la învățătură a tinerilor noștri sportivi și colaborînd permanent cu părinții și școlile de bază, am ajuns să obținem rezultate dintre cele mai bune.

Aceste cîteva fapte relatate desigur că reamintesc antrenorilor, profesorilor de educație fizică numeroase exemple asemănătoare din propria lor activitate. Concluzia se impune de la sine: pentru a forma sportivi fruntași, care să se bucure de încrederea și aprecierea oamenilor muncii, trebuie desfășurată o temeinică și continuă muncă de educație astfel încît aceștia să fie, în primul rînd, muncitori de vază în fabrici și uzine, primii la învățătură în școli și în universități. Iată dar cît de grav greșesc acei antrenori și activiști sportivi care neglijează munca educativă, muncesc ca niște practicieni înguști, rezumîndu-se doar la instruirea sportivă a tinerilor pe care îi antrenează.

PENTRU O COMPORTARE EXEMPLARĂ ÎN TOATE ÎMPREJURĂRILE

Oamenii muncii din țara noastră așteaptă de la sportivi nu numai performanțe de valoare, ci și o comportare demnă în societate, în familie, pe terenurile de sport. Ei urmăresc cu atenție pe sportivi, se bucură de succesele lor însă, pe bună dreptate, își manifestă nemulțumirea atunci cînd rezultatele și comportarea unora nu sînt pe măsura condițiilor create mișcării sportive, a cerințelor puse în fața acesteia de partid și guvern.

Antrenorii și profesorii de educație fizică, în marea lor majoritate au înțeles din aceasta că le revine o răspundere deosebită pentru educarea multilaterală a sportivilor.

Dintre numeroase exemple care au ilustrat aceasta, reținem unul deosebit de edificator. Acum cîțiva ani, în secția de fotbal a Școlii sportive de elevi nr. 2 activa și tînărul **Mircea Bîlă**. Era un băiat talentat, îndrăgostit de fotbal, care se pregătea totdeauna sîrguincios. Antrenorul lui nu avea ce să-i reproșeze. Mai mult, presupunea că Mircea Bîlă avea aceeași comportare și în afara școlii. Dar nu era de loc așa. In familie și în societate, Mircea Bîlă nu avea o comportare demnă. Insăși mama acestuia, pe umerii căreia apăsa în întregime răspunderea creșterii și educării lui, a fost nevoită să se plîngă conducerii școlii. Profesorii și în primul rînd antrenorul au discutat în nenumărate rînduri cu tînărul Bîlă, sfătuindu-l să se îndrepte. Colectivul, de asemenea, a luat atitudine, criticîndu-l pentru modul greșit de comportare. Toate acestea nu l-au determinat pe Mircea Bîlă să se corijeze decît într-o foarte mică măsură. Considera că talentul său îi asigura fără emoții un loc în echipă. Nu a fost însă de aceeași părere conducerea școlii și antrenorul. Hotărît să facă din el un tînăr disciplinat, antrenorul nu i-au trecut cu vederea nici o abatere. Urmărindu-i fiecare pas, sfătuindu-l, pretinzîndu-i să se comporte ca și ceilalți elevi, colegi de-ai lui, antrenorul a reușit în cele din urmă să-l readucă pe drumul cel bun. Munca antrenorului a fost grea, dar plină de satisfacții. Intr-una din zile, la o ședință cu părinții, muncitoarea Maria Bîlă i-a mulțumit călduros pentru transformarea radicală în bine a fiului ei. Astăzi, Mircea Bîlă este un exemplu de disciplină și comportare pentru toată secția de fotbal.

— Da, într-adevăr, așa stau lucrurile, a intervenit în discuție antrenorul de fotbal V. STANESCU de la clubul sportiv Rapid. Atît eu cît și colegul meu V. STANCULESCU, am avut **de rezolvat cazuri de acest fel. Bineînțeles că asemenea atitudini nu caracterizează pe sportivii secției noastre de fotbal care în marea lor majoritate au o comportare demnă de toată lauda, atît pe terenurile de sport cît și la muncă și învățătură, în familie, în societate.**

Iată, spre exemplu, pe Langa și Macri, sportivi îndrăgostiți în egală măsură de fotbal și de meseria lor de ingineri pe care o practică cu pasiune. Și nu sînt singurii. Același lucru se poate spune despre tehnicienii Georgescu — căpitanul echipei, Greavu și Ozon.

Desigur, mulți iubitori ai fotbalului s-au întrebat de ce Năsturescu, un jucător talentat, nu a mai apărut, în ultima vreme, în formația clubului Rapid, deși echipa a avut de trecut multe examene dificile în campionat. Iată explicația: promovat în prima echipă, Năsturescu, în loc să privească cu mai mult simț de răspundere îndatoririle ce îi reveneau ca sportiv fruntaș, s-a înfumurat, a început să dovedească neseriozitate în pregătire, o comportare ușuratică în societate. Inconjurîndu-se de un grup de „prieteni" el s-a lăsat influențat în rău. Pentru comportarea sa necorespunzătoare, colectivul l-a criticat aspru, de nenumărate ori. Năsturescu nu a înțeles cum se cuvine acest ajutor tovărășesc. Auzise el că la Rapid se mai tolerase, în trecut, și altor jucători „de neînlocuit", abateri asemănătoare. Dar Năsturescu și-a făcut socoteli greșite. Deși util echipei, el a fost suspendat de la jocuri pînă se va îndrepta. Măsura l-a ajutat. La aceasta a contribuit și colectivul secției de lăcătușerie de pe lîngă Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor unde lucrează. Acum, Năsturescu participă cu regularitate la antrenamente unde se străduiește să obțină o formă sportivă cît mai bună, nu lipsește din producție și a început să aibă o comportare frumoasă și în viața sa particulară. Munca educativă dusă cu el și măsura luată l-a readus în rîndurile echipei, de care, sperăm, nu se va mai despărți...

Exigența manifestată la timp față de unele abateri ale lui Năsturescu a dat roade. Din păcate, în alt caz, cel al lui Todor, nu s-a procedat la fel. Nenumăratele sale abateri de la disciplina sportivă și de la regulile de comportare cetățenească au fost trecute prea ușor cu vederea. A fost criticat uneori fără să se ia însă măsurile disciplinare care se impuneau. Neînțelegînd ajutorul tovărășesc pe care colectivul i l-a dat de nenumărate ori, Todor a continuat să nesocotească îndatoririle sale de sportiv fruntaș și de cetățean. Conducerea secției de fotbal a clubului Rapid a fost nevoită, în cele din urmă, să hotărască excluderea lui de la Rapid.

Iată, așadar, cît de necesar este ca antrenorul să se ocupe în permanență de educarea sportivilor, să manifeste la timp exigență față de abaterile pe care aceștia le săvîrșesc, să creeze în rîndurile colectivului pe care-l pregătește o opinie sănătoasă, un climat favorabil pentru folosirea largă a criticii și autocriticii.

SĂ DEZVOLTĂM LA SPORTIVI SPIRITUL ATITUDINII COMUNISTE FAȚĂ DE COLECTIV, FAȚĂ DE SOCIETATE

Practica activității sportive a arătat că acolo unde sportivii țin la prestigiul echipei din care fac parte, respectă colectivul și se ajută între ei, se obțin rezultatele dorite. Manifestările individualiste, de vedetism, lipsa de modestie influențează nemijlocit și rezultatele instruirii sportive, ale activității competiționale.

In această privință, prof. GH. CHIOSE, antrenor la clubul sportiv Știința, ne-a relatat un caz elocvent. Recent, cu ocazia campionatelor republicane de gimnastică de la Reșița, echipa Știința a fost pusă într-o situație critică. Și aceasta nu atît de către echipele adverse, ci de una din sportivele sale — gimnasta **Iulia Podoreanu**. Aceasta fără motive întemeiate a lipsit din concursul de la Reșița, prejudiciind în acest fel rezultatul ce-l sconta clubul și echipa sa. Faptul este cu atît mai grav, cu cît Podoreanu, ca jucătoare la Știința, îmbrăcase nu mai puțin de trei ori tricoul de campioană a țării, ceea ce ar fi trebuit, în mod firesc, să o facă să iubească cu și mai multă pasiune echipa sa, să lupte cu hotărîre alături de colegele sale, pentru prestigiul echipei. Formația Știința a învins la Reșița și fără aportul lui Podoreanu. Dar, pe bună dreptate, colegele sale și conducerea secției nu i-au trecut cu vederea această atitudine. A fost pusă în discuția colectivului, criticată aspru de colegele sale **Elena Leuștean, Anastasia Ionescu, Elena Tutan** și altele, și sancționată de conducerea clubului. Sîntem convinși că gimnasta Iulia Podoreanu a avut de învățat din aceasta și se va gîndi cu mai mult simț de răspundere la prestigiul echipei.

Exemplul dat de prof. Gheorghe Chiose a fost urmat de multe altele aduse în discuție de ceilalți antrenori și profesori participanți. Din cele mai multe exemple a reieșit faptul că sportivii dovedesc tot mai mult atașament față de cluburile și echipele lor și nu-și precupețesc eforturile pentru a apăra prestigiul acestora în competițiile sportive. In acest fel, ei își manifestă și respectul față de public oferindu-i un spectacol sportiv de bună calitate.

Au fost însă și unele exemple care se aseamănă cu cel al gimnastei Iulia Podoreanu. Iată, de pildă, cazul fotbalistului **Octav Dumitriu** de la Rapid, relatat de cei doi antrenori ai săi, **Valentin Stănescu** și **Victor Stănculescu.** Supraapreciindu-și calitățile fotbalistice și considerînd locul în echipă ca un drept ce-i revine de la sine, Dumitriu, cu cîtva timp în urmă, a început să dovedească o slabă disciplină la antrenament și în joc, permițîndu-și să nesocotească indicațiile tehnice date de antrenori și aventurîndu-se, în multe meciuri, într-un joc individualist, cu excese de dribling. Bineînțeles că aceasta a adus multe prejudicii echipei sale și nemulțumiri îndreptățite din partea colegilor de echipă și a publicului spectator. Critica ce i s-a făcut în cadrul colectivului nu a reușit să-l îndrepte, deoarece continua să creadă că echipa nu se poate lipsi de aportul lui, chiar dacă va continua să procedeze în același mod. De-abia în momentul cînd a ajuns în situația de a privi de pe tușă întîlnirile în care evolua echipa sa, Dumitriu a început să se gîndească mai serios la îndatoririle ce le are, la respectul ce trebuie să-l acorde echipei și spectatorilor. E foarte adevărat că nici în prezent acest jucător nu s-a... lecuit în întregime de tendința către joc individualist, totuși comportarea sa s-a schimbat mult în bine. Antrenorii și colegii de echipă îl vor ajuta, desigur, și în continuare să se încadreze în jocul colectiv al echipei, să renunțe definitiv la manifestările de vedetism care mai izbucnesc din cînd în cînd.

★

Dezbătînd asemenea probleme importante, deosebit de interesante, din care au avut de învățat toți cei care au participat la această utilă discuție organizată de ziar, orele au trecut pe nesimțite.

Faptele relatate sînt concludente. Și acestea sînt doar cîteva din noianul de exemple ce l-ar putea da fiecare antrenor, profesor de educație fizică sau activist sportiv.

Ziarul va continua și pe viitor să vină în ajutorul celor care se ocupă nemijlocit de organizarea și conducerea procesului de antrenament, de educația sportivilor noștri, să generalizeze experiența pozitivă dobîndită în munca de educație cu sportivii. Așteptăm în această privință o participare activă a antrenorilor, activiștilor sportivi, profesorilor de educație fizică, care-și pot împărtăși reciproc, prin intermediul ziarului, cele mai eficiente metode și mijloace folosite în munca educativă, experiența ce au acumulat-o în acest domeniu.

Pagină redactată de Virgil ALBESCU, Tiberiu STAMA și Vasile TOFAN.

UN SCURT POPAS...

Și apoi din nou la drum. Zilele însorite ale acestei toamne neasemuit de frumoasă îndeamnă miile de iubitori ai drumeției să străbată cărările munților patriei.

In fiecare săptămînă, tot mai mulți turiști, cu rucsacul în spate, se avîntă spre culmile semețe, de unde privesc panorama minunatului peisaj de toamnă.

